

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu **I. R.**, bytom v G., K. X., *zastúpeného JUDr. J. F., advokátom, so sídlom v G., N. X.*, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu PZ v Nitre**, so sídlom v Nitre, Kalvárska 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-60/DI-SK-2006 zo 4. septembra 2006, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 28S/22/2006-48 z 29. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 28S/22/2006-48 z 29. mája 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-60/DI-SK-2006 zo 4. septembra 2006, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie o priestupku vydané Okresným riaditeľstvom PZ, Okresným dopravným inšpektorátom v Nových Zámkoch pod č. p.: ORP-P-750/DI-B-2006 dňa 23. júna 2006, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená pokuta 5 000 Sk. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa stotožnil so skutkovým i právnym záverom žalovaného a nezistil nezákonnosť jeho rozhodnutia. Mal za to, že žalovaný ako odvolací orgán posúdil vec v súlade s § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je vodič povinný dbať na zvýšenú opatrnosť najmä pri odbočovaní na poľnú cestu alebo na miesto mimo cesty, ako tomu bolo aj v prípade žalobcu dňa 9. mája 2006, kedy odbočoval na miesto ležiace mimo hlavnej cesty. Krajský súd konštatoval, že k správnosti odbočovania žalobcu mimo hlavnú cestu a k možnému spôsobu stretu vozidla žalobcu s vozidlom Š. EČ: X., ktoré viedol J. S., správny orgán zabezpečil aj znalecké posudky, z ktorých je tiež zrejmé, že žalobca pri odbočovaní vľavo na miesto ležiace mimo cesty nedbal na zvýšenú opatrnosť a vošiel do jazdnej dráhy druhému osobnému motorovému vozidlu, ktorého vodič, ako to vyplýva zo znaleckých posudkov, svojím spôsobom jazdy tiež spoluzavinil dopravnú nehodu tým, že v úseku, kde došlo k dopravnej nehode, prekročil povolenú rýchlosť jazdy. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správne rozhodol, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, čo podrobne rozviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, a vysporiadal sa logicky a vecne správne so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie dôvodov žaloby.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie alebo aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu z dôvodu, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Žalobca mal za to, že ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. neporušil. Namietal, že krajský súd nedostatočne vyhodnotil dôkazy – znalecký posudok Ing. G. B., dôkaz o tom, že na uvedenom úseku bola značka D25 o zákaze predbiehania, ako aj list Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie zo 6. februára 2006, ktorým prednosta určil použitie a umiestnenie dopravného značenia na predmetnej komunikácii v súvislosti so sezónnym zberom špargle a so zvýšeným pohybom cyklistov a chodcov v uvedenom úseku a čase, doplnený dňa 23. apríla 2007, a rovnako aj vyjadrenie Slovenskej správy ciest zo 7. februára 2007, ktorým ako správca cesty prvej triedy oznamuje trvalé osadenie dopravného značenia B25D – koniec zákazu predchádzania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť zastávajúc stanovisko, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom. K odvolacím dôvodom uviedol, že žalovaný sa podrobne zaoberal a vysporiadal sa so všetkými námietkami, ktoré uviedol v odvolaní, vo svojom rozhodnutí, ktoré krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil ako zákonné. Nezakladá sa na pravde tvrdenie žalobcu, že by sa

správny orgán nezaoberal skutočnosťou, že v predmetnom úseku bol zákaz predbiehania, nakoľko znalec sa v odbornom vyjadrení k tejto skutočnosti vyjadril. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že v tejto veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie z dôvodu riadneho zistenia skutkového stavu a zaobstarania podkladov dôležitých pre zákonné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP)

Podľa ustanovení tejto hlavy (Druhá hlava Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP je potrebné považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia

možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Odvolačí súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami OSP upravujúcimi správne súdnictvo.

Podľa názoru odvolacieho súdu je správny záver prvostupňového súdu, že žalovaný a aj správny orgán prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a dospeli k správnym právnym záverom.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už nebol žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne vysporiadal. Tieto námietky preto nemohli obstať ani v súdnom konaní odvolacom.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. pri odbočovaní na križovatke alebo pri odbočovaní na poľnú cestu, alebo na lesnú cestu, alebo na miesto mimo cesty vodič je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodičov jazdiacich za ním. Vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť najmä pri odbočovaní na poľnú cestu alebo na lesnú cestu, alebo na miesto mimo cesty.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto porušením uvedeným v písmene k/ (iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, t. j. zákon č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia § 22 za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu do 2 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. c/ a d/ možno uložiť pokutu do 5 000 Sk a zákaz činnosti do 6 mesiacov, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/, b/ a l/ možno uložiť pokutu do 7 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. j/ možno uložiť pokutu do 10 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. g/ a i/ možno uložiť pokutu do 10 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok

podľa odseku 1 písm. e/, f/ a h/ možno uložiť pokutu do 15 000 Sk a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplynulo, že Okresný dopravný inšpektorát v Nových Zámkoch na základe správy o výsledku objasňovania priestupku začal dňa 14. júna 2006 konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý žalobca. Dňa 23. júna 2006 pod č. p. ORP-P-750/DI-B-2006 vydal rozhodnutie o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb., nakoľko porušil § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z., za čo mu podľa § 22 ods. 2 tohto zákona bola uložená sankcia - pokuta vo výške 5 000 Sk - po tom, čo zistil, že dňa 9. mája 2006 o 5.20 hod. na ceste č. X. pri poli špargle spôsobil žalobca spoluzavinením dopravnú nehodu, ku ktorej došlo tak, že žalobca jazdiaci na vozidle Š. , EČ: X. pri odbočovaní doľava na miesto ležiace mimo cesty nedbal na zvýšenú opatrnosť a vošiel do jazdnej dráhy vozidla Š. , X. ktoré ho v tom čase predchádzalo a ktoré viedol J. S., následkom čoho došlo k zrážke vozidiel, po ktorej vozidlo žalobcu vyšlo mimo vozovku doľava, kde narazilo do zaparkovaného vozidla Š. EČ: X.. Správny orgán prvého stupňa v rozhodnutí o priestupku konštatoval, že dopravnú nehodu spoluzavinil aj vodič J. S., ktorý ak by dodržal povolenú rýchlosť v danom úseku obmedzenú na 60 km/h, k dopravnej nehode by nedošlo. Poukázal i na znalecký posudok Ing. G. B., znalca z odboru cestná doprava, podľa odborného vyjadrenia ktorého bola príčinou dopravnej nehody aj nesprávna technika jazdy žalobcu, ktorý začal odbočovať doľava na miesto ležiace mimo cesty v čase, keď už bol predchádzaný vozidlom Š., ktorý viedol J. S..

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu považuje odvolací súd za správny záver vyvodený správnym orgánom prvého stupňa i žalovaným a potvrdený krajským súdom, že žalobca mal v danej situácii povinnosť dbať na zvýšenú opatrnosť pri odbočovaní na miesto mimo cesty a dopravnú nehodu spoluzavinil tým, že tak neučinil. Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány ako aj krajský súd dostatočne zistili skutkový stav a z tohto zisteného skutkového stavu vyvodili správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, pričom náležitým spôsobom svoj právny záver aj odôvodnili. K námietkam žalobcu v odvolaní je potrebné uviesť, že skutočnosť, že iná osoba porušila predpisy o premávke na pozemných komunikáciách a vlastným zavinením vytvorila nebezpečnú situáciu, neospravedlňuje vodiča, ak aj on sám porušil povinnosť dbať na zvýšenú opatrnosť pri odbočovaní na miesto mimo cesty.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a námietky v ňom uvedené sú skutkovo

i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. Napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 219 OSP v spojení s ustanovením § 250ja ods. 4 vety druhej OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP s použitím § 246c vety prvej OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. apríla 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth